

בית משפט לעניינים מנהליים בתל אביב - יפו

עת"מ 40797-11-23 פלוני נ' משרד הביטחון/מתאם הפעולות בשטחים

לפני כבוד השופטת יעל בלכר

העותרים
1. פלוני ועוד 6 אחרים
ע"י ב"כ עו"ד רועי שרמן

נגד

המשיב
משרד הביטחון/מתאם הפעולות בשטחים

פסק דין

העותרים הגישו עתירה ולצדה בקשה לצו ביניים למניעת הרחקתם מישראל עד למתן פסק דין בעתירה. כמצוין בפתח העתירה, עניינה בטענה כי פניות העותרים לסעד זמני והכרה במאוימות אינן נענות, ולמעשה זו עתירה בגין אי מענה (לשיטת העותרים). לפי הטענה, ניתן מענה לא ראוי ולא מספק של המשיב מחודש מאי 23.

בהחלטה קודמת מיום 20.11.23 (ההחלטה הקודמת) קבעתי כדלקמן:

"ניכר כי אין זה ההליך הראשון בעניין. בפתח העתירה ... צוינה עתירה אחת בלבד (עת"מ 22-04-2232), אך עולה משם כי היו עתירות נוספות שלא פורטו. על מנת לאפשר טיפול בעתירה וכן בבקשה לסעד זמני, יש לפרט בכותרת המסמך בצורה מסודרת את כל ההליכים הקודמים תוך ציון מספר ההליך. בנוסף, העותרים יפרטו תוצאותיו של כל אחד מההליכים ויצרפו את ההחלטה המסיימת את אותו הליך, ויוסיפו כל פירוט ומסמך רלבנטי ביחס להליך זה. עוד יבהירו ויפרטו העותרים במפורש, מה עשו לאחר שניתן פסק הדין מיום 11.12.22 בעת"מ 22-04-2232 (פסק הדין מדצמבר 22) כדי למלא אחר הדרוש, ימציאו את הבקשה החדשה שהגישו למשיב לאחר פסק דין, להכרה במאוימות ולסעד זמני (ככל שיש כזאת) ואת כל המסמכים הרלבנטיים. וזאת ביחס לכל אחד ואחד מהעותרים בנפרד".

לא אחזור כאן על כל אמור בהחלטתי הקודמת, שהיא מנומקת ומפורטת, ומהווה חלק בלתי נפרד מהחלטה זו. עם זאת, לנוחות הדיון, אביא גם כאן את פסק הדין מדצמבר 22 הנזכר לעיל, שניתן על ידי כבוד השופטת נחליאלי חיאט בעת"מ 22-04-2232 (העתירה הראשונה). כך נקבע שם עם מחיקת העתירה:

בית משפט לעניינים מנהליים בתל אביב - יפו

עת"מ 40797-11-23 פלוני נ' משרד הביטחון/מתאם הפעולות בשטחים

"אכן המלצתי לב"כ העותרים למשוך את עתירת העותרים וזאת לאחר שקראתי את העתירה, את התגובה ונתתי דעתי למסמכים שצורפו, וגם לחסר במסמכים שלא צורפו כיאות וגם לאי הדיוקים השונים בחומר שהוגש לעומת הנטען. ב"כ העותרים קיבל ההמלצה אך ביקש שהות של 20 ימים להגיש בקשה חדשה ומבוססת כדבעי. לאחר שגם ב"כ המשיב קיבלה את ההמלצה אשר להותרת הצו הארעי לפרק זמן קצר, אני מורה כי הצו הארעי שניתן ביום 3/4/2022 – יוותר בתוקף, עד ליום 1/1/2023".

בעקבות החלטתי הקודמת הוגשה עתירה מתוקנת ביום 22.11.23 וכן בקשה דחופה להחלטה בבקשה לצו ביניים מיום 23.11.23. אלא שהשינויים שנעשו בעתירה המתוקנת מינוריים ואין בהם כדי למלא את הדרוש והחסר לפי החלטתי הקודמת; ולגופו של עניין נמצא כי העותרים לא פעלו לפי פסק הדין מדצמבר 22. סבורני כי המענה שניתן על ידי המשיב לפניית ב"כ העותרים בחודש מאי 23, הוא מענה כדין. העתירה אינה מגלה כל עילה, ואין לי אלא להורות על דחייתה על הסף.

להלן אוסיף ואנמק הדברים.

1. בעתירה המתוקנת ציינו העותרים גם עתירה נוספת - 69736-08-23 - שנמחקה בשל אי תשלום האגרה (**העתירה הנוספת**). העותרים לא צירפו את ההחלטות שניתנו בתיק זה (אף שהתבקשו לעשות כן). עיינתי בתיק בנט המשפט ומצאתי כי טרם מחיקת העתירה מחמת אי תשלום אגרה, ניתנה החלטה בבקשה לצו ביניים מיום 31.8.23, שהעותרים בחרו שלא להזכיר. כבוד השופט בכר קבע כי בפסק הדין בעתירה הראשונה ניתנה לעותרים שהות של 20 ימים להגיש בקשה חדשה ומבוססת לוועדת המאויימים, ולצורך כך הוארך הצו הארעי עד 1.1.23. אלא שלעתירה הנוספת לא צורפה בקשה חדשה של העותרים למשיב, ולא צוין כל שינוי נסיבות. לכן לא מצא לנכון ליתן צו ארעי והורה להגיש תשובה לבקשה לצו הביניים (**החלטת כבוד השופט בכר בעתירה הנוספת**). בטרם דיון או החלטה בבקשה או בעתירה, ההליך נמחק ביום 18.9.23 בשל אי תשלום האגרה.

2. העותרים חזרו ופנו בעתירה נוספת זו שלפניי רק עתה בחלוף כחודשיים מאז נמחקה העתירה הנוספת (כחודשיים וחצי חלפו מאז החלטת כבוד השופט בכר שנמנע מליתן צו ארעי). וזאת כשהעותרים שוהים בארץ ללא היתר מיום 2.1.23. למותר לציין כי העתירה הנוספת הוגשה בשיהוי רב בשים לב לכך שהצו הארעי שניתן בפסק הדין מדצמבר 22 היה בתוקף עד ליום 1.1.23 בלבד. פשיטא שעתירה זו מיום 20.11.23 הוגשה בשיהוי, המכרסם כשלעצמו בטענה לסכנת חיים. בנסיבות אלה גם דבריי בהחלטה מיום 20.11.23 בדבר החשש לשימוש לרעה בהליכי משפט, מקבלים משנה תוקף (במיוחד הפסקה השלישית בעמוד 3 להחלטה. וראו גם הפסקה השניה בעמוד 2 להחלטה).

בית משפט לעניינים מנהליים בתל אביב - יפו

עת"מ 40797-11-23 פלוני נ' משרד הביטחון/מתאם הפעולות בשטחים

3. כמו כן, העותרים לא הבהירו גם במסגרת העתירה המתוקנת, כיצד פעלו להשלים את החסר ולהבהיר את אי ההתאמות שהזכיר בית המשפט בפסק הדין מדצמבר 22, וביחס לכל אחד ואחד מהעותרים; ולא עלה בידם להניח את דעתי כי עשו הדרוש לצורך כך בבקשה חדשה שהוגשה למשיב, כמו גם במסגרת עתירה זו.
4. העותרים צירפו לעתירה המתוקנת שתי בקשות שהוכתרו על ידם כחדשות מתוארכות ליום 1.1.23 **(הבקשות החדשות)**. מדובר בבקשות חלקיות ולקוניות, של העותר 1 והעותר 3 בלבד. לא צורף להן הטופס הנלווה לבקשה (שצוין כי הוא מצורף לבקשה בעמוד האחרון לבקשה) ולא צורפה אינדיקציה לקבלתן אצל המשיב. מעיון בבקשות הקודמות שהגישו העותרים למשיב להכרה מאויימות ואשר עליהן נסב ההליך בעתירה הראשונה **(הבקשות הקודמות)** ובבקשות החדשות, נמצא כי למעט השינוי בתאריך, הבקשות זהות הן בתוכן והן בנראות הטופס הממלא בכתב-יד, לפרטיו. אעיר כי יש לתמוה על כך שהבקשות החדשות מינואר 23 לא הוצגו בעתירה הנוספת מאוגוסט 23 (כעולה מהחלטת כבוד השופט בכר שם). לגופו של עניין, אין בבקשות החדשות כל חדש. אין בהן תוספת או התייחסות כלשהי לנדרש. הבקשות הקודמות, על המסמכים שהמציאו העותרים, נבחנו כבר על ידי המשיב וגם על ידי בית משפט זה בעתירה הראשונה. לא נמצא שיש בבקשות הקודמות כדי להועיל לעותרים ולא נמצא שיש עילה להתערב בהחלטות המשיב בקשר לאותן בקשות. ההפך הוא הנכון, ופסק הדין מדצמבר 22 שצוטט לעיל, מדבר בעד עצמו.
5. צורף לעתירה המתוקנת גם מכתב לוואי של עו"ד שרמן לוועדת המאויימים מתוארך לאותו יום (1.1.23), שבו צוין כי מצורפות הבקשות החדשות והמסמכים החדשים כולל פסק הדין בעתירה 22-04-2232, גזר הדין ותרגומו. הא ותו לא. לא צורפו לו מסמכים נוספים וגם אין בו כל התייחסות לדרוש הבהרה. גם במכתב המלווה, אפוא, (אם התקבל אצל המשיב) אין העותרים מבהירים את הטעון ביאור ביחס לבקשות הקודמות והמסמכים שנדונו ב"סיבוב הקודם". ממילא גם אין התייחסות לכל עותר בנפרד כנדרש, ואין התייחסות לעניינו של העותר 7 (ראו פסקה שניה בעמוד 3 להחלטתי מיום 20.11.23).
6. נוכח העניין בו עסקינן הוספתי ובחנתי את החומר שלפניי בקפידה. לעתירה צורף **מכתב תשובה של המשיב לב"כ העותרים מיום 29.5.23 (מכתב המשיב ממאי 23)** (מצוי בין העמודים 15). לטענת העותרים, מענה זה של המשיב אינו מספק ואינו מהווה כלל מענה. אני דוחה טענה זו.

בית משפט לעניינים מנהליים בתל אביב - יפו

עת"מ 23-11-40797 פלוני נ' משרד הביטחון/מתאם הפעולות בשטחים

7. במכתב המשיב ממאי 23 מציין המשיב (מרכזת ועדת המאוימים) כי במענה למכתבו של ב"כ העותרים מתאריך 1.5.23 (שהתקבל ביום 15.5.23), מופנה הוא לשורה של מכתבי תשובה לרבות מכתבים מיום 21.11.21, 20.12.21, 26.12.21, 5.1.22, 2.2.22, 28.2.22, 8.3.22. שורת מענים אלה שהזכיר המשיב במכתבו, צורפה לעתירה המקורית בתיק זה. עיינתי בהם, ונאמר בהם כך:

- במכתב מיום 20.12.21 מציין המשיב כי בעקבות הפניה מיום 3.11.21 (התקבלה ביום 22.11.21) נערך תחקיר למבקש XXX [העותר 1 - י"ב] וגרסתו אינה תואמת את הנטען בבקשה ובטפסים, למשל: בעניין מעמדו האישי, מועד הברחה מהכלא ונסיבותיה, וכוללת סתירות פנימיות בעניין העונש שנגזר על המבקשים. המשיב סבר כי אין לפתוח בבירור הבקשות בטרם הבהרת הדברים. צוין גם כי גזר הדין שצוין כי הוא מצורף, לא צורף.
- במכתב מיום 26.12.21 (במענה לפניה מיום 16.12.21) חזר המשיב כי האמור במכתבו הקודם מיום 20.12.21 טרם נענה והמשיב ממתיך להשלמת החומר בטרם החלטה על המשך הטיפול בבקשות. ממילא גם אין מקום להתערב בהחלטת קצין המאוימים שנסבה בין היתר על הנקודות שהועלו שם.
- במכתב מיום 5.1.22 (מענה לפניה מיום 27.12.21 שהתקבלה ביום 4.1.22) צוין כי גזר הדין לא צורף גם הפעם.
- במכתב מיום 2.2.22 (מענה לפניה מיום 27.12.22) צוין כי מבלי לגרוע ממה שנכתב במענים קודמים, גזר הדין שצורף הוא מסמך ללא תאריך, ללא מספר תיק ותכנו אינו תואם את הנטען בפנייה. על כן אין לייחס למסמך כל תוקף.
- במכתב מיום 28.2.22 (מענה לפניה מיום 22.2.22) מבהיר המשיב בתגובה לטענה ניתן מענה ביום 7.2.22, כי מסמך כזה לא הגיע למשרדי המשיב ולמרבה הצער אין זו הפעם הראשונה בה נטען על ידי ב"כ העותרים ששיגר מסמכים שלא הגיעו לתעודתם. לפיכך, מבוקש להמציא את המסמך כמו גם אסמכתא לשיגורו במועד הנטען ולאחר מכן, יידון המסמך לגופו.
- במכתב מיום 8.3.22 (מענה לפניה מיום 2.3.22) צוין כי הפניה הנטענת מיום 7.2.22 לא צורפה גם הפעם ואף לא אסמכתא לשיגורה. "אנחנו רואים בחומרה טענות סרק מסוג זה ואין זו הפעם הראשונה. פניות נוספות בסגנון זה לא תענינה כל עוד לא תבוא הבהרה לדברים שביקשנו/הערכנו בתכתובת קודמת". לעניין הערר על החלטת קצין המאוימים לא ליתן סעד זמני הפנתה מרכזת הועדה למענים מיום 20.12.21 ומיום 26.12.21.

8. אזכיר כי העתירה הראשונה שבה ניתן פסק הדין מדצמבר 22 המובא לעיל, הוגשה באפריל 22 (לאחר כל המענים הנ"ל הנזכרים במכתב המשיב ממאי 23), והדברים כבר נבחנו במסגרת

בית משפט לעניינים מנהליים בתל אביב - יפו

עת"מ 23-11-40797 פלוני נ' משרד הביטחון/מתאם הפעולות בשטחים

העתירה הראשונה. לתהיות ולסתירות עליהם הצביע המשיב כמפורט במענים אלה (שהמשיב הרחיב בהם במסגרת התגובה לעתירה הראשונה) - לא ניתן הסבר מניח את הדעת (אם בכלל), ובית המשפט מצא כי אין להתערב בהחלטות המשיב או להושיט סעד לעותרים. עם זאת ניתנה בידי העותרים הזדמנות להגיש בקשה חדשה שתוסיף ותבאר את כל הדרוש, תוך שהצו הארעי נותר לצורך כך בתוקף עד ליום 1.1.23. בהחלטתי הקודמת ביקשתי כי העותרים יצינו ויבהירו במפורש מה נעשה מאז פסק הדין, תוך שיוצגו הבקשות החדשות שהוגשו, ההבהרות שניתנו והמסמכים שצורפו. לפי המונח לפניי מצאתי, כי למעשה, לא נעשה דבר. לכל יותר מוחזרו שוב הפניות הקודמות. ככל שהוגשו בקשות חדשות - אין בהן דבר (כאמור, צורפו בקשות חדשות רק מטעם שני עותרים, ואף לא מצאתי אינדיקציה שאלה הומצאו למשיב). כבר ציינתי כי מדובר באותן בקשות (למעט התאריך). הסתירות שצינו במעני המשיב הנ"ל, נותרו בעינן. נותר על כנו גם הקושי שעולה על פניו מעיון בגזר הדין ובתרגומו (במכתב מיום 5.1.2022 קבע המשיב כי לאור זאת אין לייחס למסמך כל תוקף. ויודגש כי גזר הדין ותרגומו כמו גם הטענות ביחס לתוקפו עמדו לפני הצדדים ובית המשפט בעתירה הקודמת). הכל נותר ללא מענה מצד העותרים. לפי המצוי לפניי, מכתבי ב"כ העותרים למשיב לאחר פסק הדין מדצמבר 22, הם מכתבים חסרי תוכן שעיקרם בסגנון "מדוע טרם התקבל מענה?" (בנוסח כזה או אחר), כשב"כ העותרים חוזר ומפנה שוב ושוב לפניות קודמות (שאף לא ברור אם התקבלו אצל המשיב). הכל ללא שיש לפניות אלה תוכן מהותי, ובוודאי שלא ניתן בהם משום מענה לדרוש. מענה כאמור אף לא הוצג במסגרת העתירה או העתירה המתוקנת.

9. ניתן לסכם ולומר כי אין חדש תחת השמש. הדברים שעמדו לפני המשיב בהחלטותיו הקודמות עליהם נסב ההליך בעתירה הראשונה ועמדו לפני בית המשפט במסגרת העתירה הראשונה - הם שעומדים לפניי (ולפני המשיב) גם כעת. משכך, אין כל הצדקה או בסיס להליכים נוספים באותו עניין. בעתירה הראשונה לא נמצא שיש להושיט סעד לעותרים על יסודם של אלה. לא נמצא שנפל פגם בהחלטת המשיב, ובית המשפט מציין כי נפלו פגמים משמעותיים דווקא בבקשותיהם של העותרים, תוך שאפשר להם להגיש בקשה חדשה ומבוססת כדבעי בחסות צו ארעי לתקופה קצובה נוספת. משלא עשו כן, אין מקום לבחינה מחודשת ולהתנעת ההליך מחדש, כאילו לא היו הליכים קודמים. אין יסוד לטענה כי מכתב המשיב ממאי 23 אינו מענה מספק או שנפל בו פגם. אין עילה לחייב את המשיב בבחינה מחודשת של בקשות העותרים או מי מהם (ככל שהוגשה למשיב) כשזו זהה לבקשה הקודמת, ואין עילה להתערבות בהחלטת המשיב. שהרי, כאמור, בפניות העותרים למשיב לאחר פסק הדין בעתירה הראשונה שניתן בדצמבר 22 ובבקשות החדשות, אין כל חידוש ואין מענה לדרוש.

בית משפט לעניינים מנהליים בתל אביב - יפו

עת"מ 40797-11-23 פלוני נ' משרד הביטחון/מתאם הפעולות בשטחים

10. אוסיף כי העתירה (המקורית והמתוקנת) על נספחיה מסורבלת, מבולבלת, בחלקה לא מובנת, והטענות בה מועלות בכלליות מרובה וביחס לכל העותרים כגוף אחד; ולגופה, כאמור, אינה מספקת את ההבהרות כנדרש וכמצופה על רקע ההליכים הקודמים, וכפי שהתבקש בהחלטתי הקודמת. למותר לציין כי הסרבול וחוסר הארגון מקשים על הבנת מצב הדברים, מטילים עבודה רבה ולא מחוייבת המציאות על בית המשפט בטיפול בהליך ובבקשה לצו ביניים, כשהעותרים אינם פועלים לפזר את מסך הערפל ואולי אף מבקשים לשמרו.

11. משלא התבקשה תגובה, אין צו להוצאות. אעיר עם זאת, כי ייתכן שבמקרים דומים להבא יהא מקום לשקול הוצאות לטובת אוצר המדינה.

12. **סוף דבר**: בהמשך להחלטתי מיום 20.11.23 ומכל הטעמים לעיל, נדחית העתירה על הסף.

13. משנדחתה העתירה, התייתר הצורך לדון בבקשה לצו ביניים.

המזכירות תדוור לצדדים

ניתנה היום, י' כסלו תשפ"ד, 23 נובמבר 2023, בהעדר הצדדים.

יעל בלכר, שופטת

נוסח זה מותר לפרסום לאחר שהושמטו פרטים מזהים (פורסם ביום 26.11.23).